

یوسف: پاشماوهی چیرۆکه که

په‌یدابوون ۴۲-۵۰

له دوو وانه‌ی رابردوودا دهرباره‌ی یوسف کورپی یاقویمان خوینده‌وه. له‌م وانه، پلانمان وایه بخویندنه‌وه له پاشماوهی چیرۆکه‌که‌ی یوسف و به‌و شیوه‌یه، بیینه ته‌واوکردنی یه‌که‌م په‌رتووی ته‌ورات، سیپاره‌ی په‌یدابوون. تا ئیستا خویندمانه‌وه که یاقوب، نه‌وه‌ی ئیبراهیم، دوازه کورپی هه‌بوو، یوسف یازده‌مین کورپی بوو. هه‌مووشیان له‌خاکی که‌نعان ده‌ژیان، ئه‌و خاکی وه‌ک خۆتان ده‌زانن، خودا به‌لێنی دابوو بیدات به‌ نه‌وه‌کانی ئیبراهیم و ئیسحاق و یاقوب. کاتی یوسف گه‌نج بوو، خه‌ونیککی بینی که‌وا رۆژێک له‌ رۆژان، برا گه‌وره‌کانی کپتۆشی بۆ ده‌به‌ن. به‌لام برا گه‌وره‌کانی قیزیان له‌ خۆی و خه‌ونه‌کانی بووه‌وه، و وه‌ک کۆیله‌یه‌ک فرۆشتیان بۆ خاکی میسر. به‌لام، خودا یوسفی له‌ هه‌موو مه‌ینه‌تییه‌کانی پرگار کرد، و توانای رپوونکردنه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ی فیرعه‌ونی پاشای میسری پێ دا. به‌ یارمه‌تی خودا، یوسف پێش بینی هه‌وت ساڵه‌ برسییه‌تییه‌که‌ی کرد که‌وا له‌ خاکی ده‌دا. بۆیه، فیرعه‌ون یوسفی وه‌ک گه‌وره‌ترین ده‌سه‌لاتدار دانا له‌سه‌ر هه‌موو خاکی میسر.

له‌پاش نه‌وه‌ی هه‌فت ساڵه‌ خۆشییه‌که‌ی ته‌واووو، بینیمان که‌ ئه‌و برسییه‌تییه‌ی که‌ یوسف پێش بینی کردبوو به‌سه‌ر میسر و خاکی که‌نعاندا ده‌ستی پێکرد. به‌لام، له‌ خاکی میسر گه‌نمیککی زۆرعه‌مبار کرابوو له‌به‌ر ئه‌و نیعمه‌ت و داناویه‌ی خودا به‌ یوسفی دابوو.

که‌ یاقوب زانی له‌ میسر گه‌نم هه‌یه، هه‌ر ده‌ براگه‌وره‌که‌ی یوسفی نارد بۆ نه‌وه‌ی هه‌ندیک بکپن. به‌لام بنیامینی برا بچووی یوسفی نه‌نارد له‌گه‌لیان له‌ ترسی نه‌وه‌ی شتیکی به‌سه‌ر دیت. پاشان، بینیمان که‌ هه‌ر ده‌ براگه‌وره‌کان گه‌یشتنه‌ میسر و کپتۆشیان برد بۆ یوسفی برایان، به‌و شیوه‌یه‌ خه‌ونه‌ کۆنه‌که‌ی یوسفیان هینایه‌ دی. یوسف براگه‌وره‌کانی خۆی ناسیه‌وه، به‌لام ئه‌وان نه‌ویان نه‌ناسیه‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ماوه‌ی زیاتر له‌ بیست ساڵ بوو نه‌یان بینیبوو، و به‌ بیرێ خۆیان یوسف مردبوو.

ئیستا کۆتایی به‌ چیرۆکه‌که‌ دینین بۆ نه‌وه‌ی بزانیان چون یوسف خۆی بۆ براکانی ئاشکرا ده‌کات. یوسف ده‌س به‌جێ خۆی بۆ براکانی ئاشکرا نه‌کرد، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ویستی سه‌ره‌تا تا قییان بکاته‌وه بۆ نه‌وه‌ی بزانی ئایا دلّه خراپ و بۆگه‌نه‌که‌یان گۆراوه‌ یان نا. بۆیه، نووسراوه‌ پیرۆزه‌کان ده‌فهرموی: **که‌ یوسف سه‌یری براکانی خۆی کرد، ناسینه‌وه. ئینجا خۆی لیگۆرین و به‌ ره‌قی قسه‌ی له‌گه‌ل کردن و پێی وتن: (له‌ کۆیوه‌ هاتوون؟) ئه‌وانیش وتیان: (له‌ خاکی که‌نعانه‌وه‌ بۆ خۆراک کپین.) (په‌یدابوون ۴۲: ۷)** یوسف زۆر پرسباری لێیان کرد، تۆمه‌تی سیخوپی خسته‌ پالیان و خسته‌یانیه‌ زیندانه‌وه. یوسف ویستی بیر له‌ ژبانی خۆیان بکه‌نه‌وه و باری دلّی خۆیان به‌رامبه‌ر خودا بناسن. له‌پاش سێ رۆژ، یوسف رېځگای پێیان دا بپۆن، به‌لام یه‌کیکیانی له‌ زیندان هیشته‌وه و به‌ وانه‌ی تری ووت بگه‌رینه‌وه میسر له‌گه‌ل بنیامینی برا بچوویان، دوايه‌مین کورپی باوکیان.

له‌پاش چه‌ن مانگیکی زۆر، براگه‌وره‌کان گه‌رانه‌وه میسر بۆ نه‌وه‌ی هه‌ندی گه‌نمی تر بکپن، و بنیامینی برا بچوویان له‌گه‌ل خۆیان هینابوو. کاتی گه‌یشتن، دووباره‌ یوسفیان بینی، ده‌سه‌لاتداری خاکی که‌ — به‌لام هیشتا نه‌یاناسیه‌وه. یوسف نه‌وانی بۆ مالی خۆی برد، که‌ وای کرد زۆر بترسین. پاشان خوانیککی گه‌وره‌ی بۆیان دانا، وای کرد له‌ چوار ده‌وره‌ی میزه‌که‌ به‌گۆیره‌ی ته‌مه‌نیان دانیشن، له‌ گه‌وره‌وه‌ بۆ بچووک و خواردنی له‌ میزی خۆیه‌وه‌ ده‌دا پێیان. بنیامین خورادنی پێنج جار زیاتر وه‌رگرت له‌ وانه‌ی تر. ره‌نگه‌ یوسف براکانی تا قی ده‌کرده‌وه بۆ نه‌وه‌ی بزانی حه‌سودی به‌ بنیامین ده‌بن یان نا، وه‌ک نه‌وه‌ی پێشان حه‌سودیان به‌و ده‌برد. به‌لام، هه‌چ کام له‌وان حه‌سودی نه‌برد به‌ بنیامینی برا بچوویان.

له‌پاش خاوه‌نه‌که‌، یوسف فه‌رمانی به‌ خزمه‌تکارێک دا که‌وا گوشه‌کانیان پر بکری له‌ گه‌نم و به‌رداغه‌ زیوه‌ تایبه‌تییه‌که‌ی خۆی له‌ناو گوشه‌که‌ی بنیامین بشاردیه‌ته‌وه. دوا‌ی نه‌وه‌ی براکانی یوسف رۆیشتن، یوسف سه‌رۆکی خزمه‌تکاره‌کانی نارد به‌ دواياندا و تۆمه‌تی دزی خسته‌ پالیان. کاتی سه‌رۆکی خزمه‌تکاره‌کان گه‌یشت پێیان، ووتی (بۆچی پاداشی چاکه‌ به‌ خراپه‌ ده‌ده‌نه‌وه‌؟ ئه‌و به‌رداغه‌ی

گه وره که م لئی ده خواته وه نه تاندریوه؟) و نه وانیش وه لآمیان دایه وه ووتیان، (ئیمه نه مان بردووه. با نه و که سه بمری که به رداغه که ی لا ده ببنریته وه و ئیمه ش ده بینه کوئله تان!) سه رۆکی خزمه تکاره کانیش وه لآمی دایه وه ووتی، (نه و که سه ی به رداغه که ی لا ببینریته وه ده بیته کوئله ی من، به لآم نه وانی تر به پئی خۆتان ده پۆن.)

سه رۆکی خزمه تکاره کان له هه موو گوشه کان گه را، له برا گه وره که وه ده ستنی پی کرد و له برا بجوکه که کۆتایی پی هیتا - و به رداغه که ی له ناو گوشه که ی بنیامیندا دۆزیه ه! له وکاته دا، برا گه وره کانی یوسف ده ستیان کرد به دراندی کراسه کانی به ریان، و گه رانه وه بۆ شاره که و خۆیان له به رده م یوسف فری دایه سه رزه وی. پاشان یوسف پیانی ووت، (چیتان کردووه؟ پیتان و ابو ده توانن هه لمخه له تینن؟) یه هودا، چواره م کوری یاقوب پی ووت، (چی بلین؟) چۆن ده توانن پاکانه ی خۆمان بکن؟ خودا به دکاری و ناراستو دروستیمانی به در خست! ئیمه کوئله ی توین، ئیمه و نه وه ی به رداغه که تان له لای دۆزیه وه!

یوسفیش وه لآمی دایه وه ووتی، (ته نها نه و که سه ی به رداغه که ی لا دۆزرایه وه ده بیته کوئله م. ئیوه ده توانن بگه رینه وه به ساغی و سه لامه تی بۆ لای باوکتان.) پاشان یه هودا له یوسف نزیك بووه وه و دووباره باسی نه و نه شکه نجه یی باوکی هه یه تی بۆ بنیامین و هاتنی له گه لیان بۆ میسر کرد. پاشان، جودا داوای به زه یی له یوسف کرد و پارایه وه بۆ نه وه ی پښتو بدات بنیامین له گه لیان بگه ریته ه بۆ لای باوکیان. هه روه ها جودا داوای کرد نه و ببیته کوئله ی یوسف له باتی بنیامین. کاتی یوسف نه شکه نجه ی براکانی بینی له به ر گوناوه کۆنه کانیان، نه و به زه ییه ی بۆ باوکیان و برا بجوکه که یان هه بوو، یوسف زانی که براگه وره کانی به راستی تۆبه یان کردووه. زانی که کاتی خۆ ناشرکردنی بۆ براکانی هاتووه!

بۆیه، نووسراوه پیرۆزه کان ده فهرموئ: (په یدابوون ۴۵) ئیتر یوسف نه یوانی خۆی رابگریت له به رده م هه موو نه وانه ی له لای وه ستابوون، هاواری کرد: (هه مووان له لآم برۆنه ده ره وه!) ئیتر که سی لینه ماوو کاتپک خۆی به براکانی ناساند. ^۲ به ده نگیککی وا به رزه گریا که میسر یه کان گویان لیبوو، مالی فیرعه ونیش نه مه ی بیست. ^۳ یوسف به براکانی وت: (من یوسفم. ئایا باوکم هیشتا ماوه؟) به لآم براکانی نه یان توانی وه لآمی بده نه وه چونکه له به رده م یوسف تۆقین.

^۴ ئینجا یوسف به براکانی وت: (وه رنه پيشه وه لیم.) نه وانیش هاتنه پيشه وه، نه میش وتی: (من یوسفی براتانم که به میسر تان فرۆشت. ئیستاش نه داخ بخۆن و نه له سه ر دلپشتان گران بیته که متتان به ئیره فرۆشتوو، چونکه بۆ مانه وه ی ژبان بوو که خودا منی پیش ئیوه نارد. ^۱ چونکه نه مه دوو ساله برسیتیه که له ناو خا که دایه، بۆ پینج سالی دیکه ش نه کپلان ده بیته و نه دروینه. ^۲ خوداش منی پیش ئیوه نارد بۆ دایینکردنی پاشه پۆرتان له زه وی، بۆ ژبان بۆتان، بۆ ده ربازبوونیککی مه زن.

^۳ ئیستاش ئیوه نین که متتان نارد بۆ ئیره، به لکو خودایه منی کردووه به باوک بۆ فیرعه ون و به گه وره ی هه موو ماله که ی و فهرانپه واهه به سه ر هه موو خاکی میسردا. ^۴ په له بکنه و به ره وژووور بینه وه بۆ لای باوکم و پیی بلین، (یوسفی کوپت وای وت، خودا منی کردووه به گه وره ی هه موو میسر. به ره وخواه به ره وه بۆ لام و رامه وه سته. ^۵ له زه وی (گۆشنه) نیشته جی ده بیت و له من نزیك ده بیت، خۆت و کوپه کانت و کوپه کانت و پانه مه په که ت و گاهه له که ت و هه رچییه که هه به. ^۶ له وئ خۆم به خپوت ده که م، چونکه برسیتیه که هیشتا پینج سالی ماوه. نه گینا خۆت و ماله که ت و هه رچیست هه یه هه ژار ده بن.)

^۷ (ته وه تا چاوه کانتان ده بینیت، هه روه ها چاوه کانی بنیامینی براشم، که ده می منه قسه تان له گه لدا ده کات. ^۸ هه موو مه زنی من له میسردا به باوکم راده گه یینن، له گه ل هه موو نه وه ی بینوتانه و به په له ش باوکم به ره وخواه ده که نه وه بۆ ئیره.)

^۹ ئینجا که وت به سه ر ملی بنیامینی برای و گریا، بنیامینیش به سه ر ملیدا گریا. ^{۱۰} ئینجا هه موو براکانی ماچ کرد و گریا به سه ریان. دوا ی نه وه براکانی قسه یان له گه لدا کرد. پاش نه مه، براکانی یوسف خۆیان ناماده کرد بۆ نه وه ی بگه رینه وه مالی باوکیان. یوسف عاره بانه ی داپینان وه ک فیرعه ون فهرانی دا، هه روه ها زادی دا پیان بۆ گه شته که یان. ^{۱۱} نه وانیش له میسره وه به ره وژووور بوونه وه و هاتن بۆ خاکی که نعان بۆ لای یاقوبی باوکیان. ^{۱۲} پیان راگه یاند و وتیان: (یوسف هیشتا زیندوو و خۆی فهرانپه وای هه موو خاکی میسره!) یاقوبیش بوورایه وه، چونکه بره وای پینه کردن. ^{۱۳} ئیتر هه موو نه و قسانه ی یوسفیان پوووت که پیی وتبوون. چاوبیشی به

عهربانه كان كهوت كه يوسف ناردبوونى بۇ هيټانى ئەم، بهوش پړۆحى ياقوبى باوكيان ژيايه وه. ^{۲۸} ئيسرائيل وتى: (بهسه! يوسفى كورم هيشتا ماوه، ده پړۆم و دهيينم پيش نهوهى بمرم.)

له پاش نه مه، نوسراوه پيرۆزه كان پيمان ده لئيت چۆن ياقوب و خيزانه كه ي خاكى كه نعانان به جى هيشت و بهره و ميسر پويشتن. ياقوب قوربانى پيشكش كرد له ريگادا و له ويشدا خدا قسه ي له گه لى كرد و فهرمووى، (من خودام، خوداى باوكتم. مه ترسه له بهره و خوار پويشتنت بۇ ميسر، چونكه له وى ده تكه مه نه ته وه يه كى مه زن. ^۴ من له گه ل تۇدا ديمه خوارى بۇ ميسر، خو شم سهرت ده خمه وه. يوسف ي ده ستى خو ي ده نيته سهر چاوه كانت.) (په يدايون ۴۶: ۳، ۴)

له پاش گه شتيكى دور و دريژ، ياقوب و خيزانه كه ي گه يشتنه خاكى ميسر. ياقوب چن خوش حال بو به بينينى يوسفى كورم خوشه ويسته كه ي له پاش نه و هم مو ساله زوره! له بهر نه وه ياقوب، كه وا به ئيسرائيلش ناو ده بردى، خو ي و خيزانه كه ي له ميسر نيسته جى بوون، له ده قهرى گوشه ن. له ويشدا زور زياديان كرد و بوون به خيلىكى گه وه. ياقوب له ميسر بۇ ماوه ي حه قده سال ژيا. كوى گشتى ته مه نى گه يشته ۱۴۷ سال. بوى ياقوب، باوكى خيلى كانى ئيسرائيل مرد و چوه لاي خدا له ئاسمان. يوسف و براكانى و هم مو خلكى ميسر بۇ ماوه ي حه فتا پړژ بوى گريان. كورپه كانى ياقوب باوكيان له خاكى كه نعان به خاك سپارد، له گورپستانى ئبراهيمى باپيره ي.

له دوايه مين به شى سپاره ي په يدايون، به شى په نجا، نوسراوه پيرۆزه كان ده فهرموى:

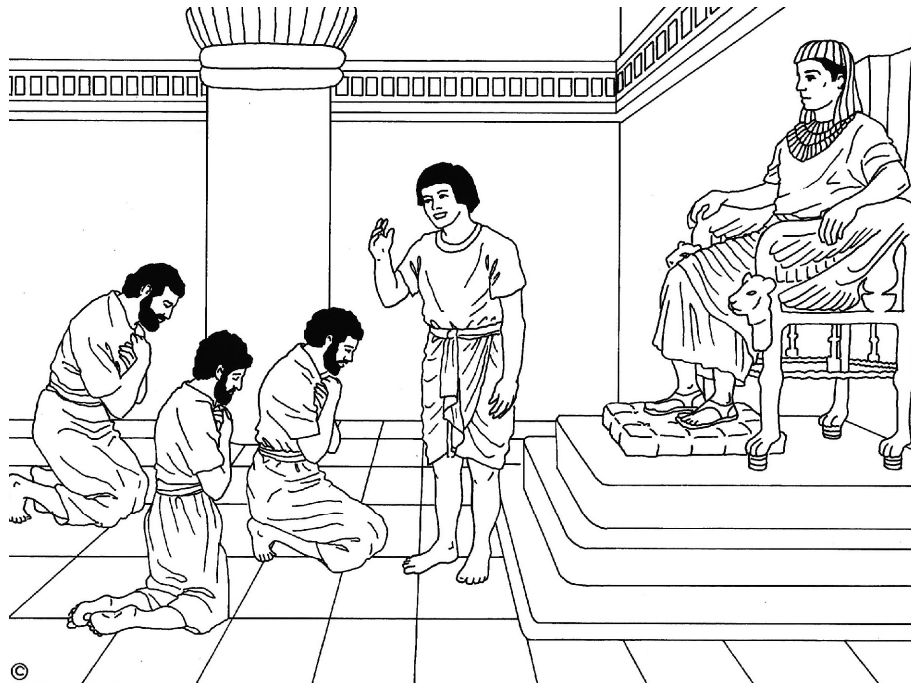
(په يدايون ۵۰) ^{۱۰} كه براكانى يوسف بينان باوكيان مرد، وتيان: (نه كات يوسف كينه مان لي هه لبريت و هم مو نه و خراپه يه ي بهرام به رى كردو مانه به سهرمانى به نيته وه... ^{۱۱} يوسف ي پى وتن: (مه ترسن، بۇ چى من له جى خودام؟ ^{۱۲} مه به ستى ئيوه خراپه بوو بوم، خودا به مه به ستى چا كه گيراي تا وه ك نه مړو بكات، بۇ به زيندو و هيشتنه وه ي گه ليكى زور. ^{۱۳} ئيستاش مه ترسن. من خوتان و منداله كانتان به خيو ده كم.) ئيتر دلنه وايي كردن و قسه ي دلخوشكهره ي بۇ كردن. ^{۱۴} يوسف خو ي و مالى باوكى له ميسر نيسته جى بوون، يوسف سهد و ده سال ژيا... ^{۱۵} ئينجا يوسف به براكانى وت: (من دهرم، به لام خودا خو ي به سهرتان ده كاته وه و له م خا كه وه به ره و ژورتان ده كاته وه بۇ نه و خا كه ي كه سويندى له سهر خواردو و بۇ ئبراهيم و ئيسحاق و ياقوب.) ^{۱۶} ئيتر يوسف نه وه ي ئيسرائيلى سويند دا و وتى: (بى گومان خودا به سهرتان ده كاته وه، ده بيت ئيوه ش ليروه ئيسقانه كانم به ره و ژور بكه نه وه.) ^{۱۷} دواى نه وه يوسف مرد، ته مه نى سهد و ده سال بوو، ئيتر مؤميايان كرد و له ميسر خراپه تابو ته وه.

سپاره ي په يدايون به م شيوه يه ته واو ده بيت: (دواى نه وه يوسف مرد... و له ميسر خراپه تابو ته وه) نه م سپاره يه، كه وا به چيرۆكى چونه تى دروست كردنى خودا بۇ زيان ده ست پى ده كات، به چيرۆكى مردن كوتايى پى ديت. له بهر گونا هه كه ي ئادم، مردن بۇ هم مو مرقه هات. به دلت بيت يان نا، (كړي گونا هه مردنه!) (رؤما ۶: ۲۳) ته نانه ت پياويكى باش وه ك يوسف ي، كه وا نازناوى پاريزه رى ژيانى پى درا، ده بوايه بمرىت، له بهر نه وه ي نه ويش يه كيكه له نه وه ي ئادم و په گى گونا هه له ناو دلپه تى. يوسف به يارمه تى خودا، توانى خلكى ميسر بپاريزى و خيزانه كه ي له برسپه تى تا مردن پزگار بكات، به لام نه يتوانى له مردن پزگاريان بكات. به لام به دلتيكى خوشه وه ستايشى خودا ده كه ين، له بهر نه وه ي له سپاره ي په يدايون هه روه ها ده خو ينيه وه ده رباره ي به لپنه سه رسورپه ينه ره كه ي خودا كه وا پزگارى ده ريكي خاوه ن هه موو توانايه كمان بۇ بنيرى كه وا خودى مردن ده به زيني. مردن نه نجامى گونا هه. نه و پزگارى ده ره ي خودا به لپنى دابو بينيرى نه وه كانى ئادم پزگار ده كات له په گى گونا هه و سزاي گونا هه نه نجام دان. په گى گونا هه شيتانه و دلى خراپه كارى مرقه ه. سزاي گونا هه ي مردنه و چونه ناو ناگره. نه و پزگارى ده ره ي خودا به لپنى دابو بينيرى هه موو نه وانه ي به زانده و ده توانى ژيانى نه وانه بگورپى كه باوه رپى پى دينن.

نه م پزگارى ده ره خاوه ن هه موو توانايه ك ده ناسى كه وا شه يتان گونا هه به زانده، و مردن و ناگرى دوزه خ، و نه وه ي ژيانى تاهه تايى پيشكش به و كه سه ده كات كه باوه رپى به ناوى هه بى؟ ئينجىلى پيرۆز سه بارت به م پزگارى ده ره ده فهرموى: ستايش بۇ خودا وه نده، خوداى ئيسرائيل، چونكه گه له كه ي به سه ركرده وه و كړييه وه. شاخى پزگاريانى هه لستانده وه... وه ك له كونه وه به زمانى پيغه مبه ره

پیرۆزه کانی دوواوه. (لوقا ۱: ۶۸-۷۰) ئامین!

خوداش به بهر هه که تبت بکات وه ک سهرنجی ئه م ئایه ته ی نووسراوی پیرۆز ده ده ییت که سپاره ی په یدابوون کورت ده کاته وه: له کوی گوناوه زۆر بوو، نیعمه تی (خودا) زۆر زیاتر بوو. (رۆما ۵: ۲۰)

گرنگترین پرسپاره کان بو ئه م وانه یه:

۱. کاتی سه روکی خزمه تکاره کان گه یشت پێیان، ووتی (بوچی پاداشی چاکه به خرابه ده ده نه وه؟ ئه و بهرداغی گه وره که م لئی ده خواته وه نه تاندزیوه؟)
۲. پاشان یوسف پێیانی ووت، (چیتان کردووه؟ پێتان وابوو ده توانن هه لمخه له تینن؟)
۳. یه هودا، چواره م کورپی یاقوب پێی ووت، (چی بلێین؟ چۆن ده توانین پاکانه ی خۆمان بکه ن؟)
۴. ئه م پرگاری دهره خاوه ن هه موو توانایه ک ده ناسی که وا شه پیتان گوناھی به زاند، و مردن و ئاگری دۆزه خ، و ئه وه ی ژیا نی تاهه تای پێشکه ش به و که سه ده کات که باوه ری به ناوی هه بی؟
۵. بوچی یاقوب و خیزانه که ی خاکی که نعیانیان به جی هیشت و به ره و میسر رویشتن؟
۶. مانای ئه وه چی بوو که له سپاره ی په یدابوون به م شیوه یه ته واو ده بییت: (دوا ی ئه وه یوسف هرد...واه میسر خرابه تابو ته وه؟)

رینگای راست و دروستی:

وه رزی خویننه وه ی کتابی پیرۆز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویننه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خه ش کراوه ته.

به ره م هینهر: کۆمه له ی رینگای راست و دروستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org